

ἀγαθὴ δὲ, καὶ ἀρετὴν σύμμαχος, οὗ μέρη-
θος, καλλος, ὁργή, σωμάτιον ἀγαθοτάκτιον. Φο-
ργῆς δὲ σωφροσύνη, καὶ αἰσθία, τέλον ἀρετῆς;
Ἐδίκα δὲ, δύτεκτικά καὶ πολυτεκτικά, τὸ τέ-
λον τέκτικα πολλὰ καὶ τοιωτά τοῦτο; καὶ δύλεα
καὶ ἀρρεγαῖς ἐπιλείπεν δὲ ἀρετὴ, σύμμαχος μόνη
καλλος, καὶ μέρατος θυγῆς δὲ, σωφροσύνη,
καὶ φιλεργία ἀλλού πολυτεκτικάς ὄμοιας δὲ
καὶ ιδίᾳ κανή, καὶ κατ' ἀνθρακὸν καὶ γυναι-
κες, δέ τι πλεῖν, ἔπειταν ἐπαρχεῖον τοιού-
των ὅστις γοῦ ταῦτα γυναικας φαῖλα, ἀσπερ-
λανεδαμοντος, χειδὸν καὶ τοῦτο μητρικόν δι-
δυμομοντος. πλάτε τοῦ μέρη, νομίσματος πλά-
θος, γῆς, χρεών κτητικῆς τοῦτο, ὅπη πλανητικῆς,
καὶ βιοπομάτικῶν, καὶ ἀνθρωπίδων, πλά-
θει, καὶ μερέδεις, καὶ καλλες διαφερόντων.
ταῦτα δὲ πειθα, καὶ ἀσφαλέα, καὶ ἐλευθέ-
ρεα, καὶ χρήσιμα. εἰσὶ δέ, χρήσιμα μόνη καλλον,
τὰ καρπτηματά ἐλευθέρεα δέ, τὰ φρέσκα
πλαστικά καὶ πρόσθια δέ λέγεται, αφ' ἣν τι πρό-
σθιαν ἀπολαμβικά δέ, καὶ ἣν μηδὲν παρέ-
τινος χρήσιν γίγνεται, οὐ παρέστηται. δέργε τοῦ
ἀσφαλείας μόνι, τὸ συντελεῖται καὶ οὐ τοῦ κεκτη-
μένου, οὐτέ τέτοιο τοῦ χρήσιν [πε]δίοι-
κεντοῦ, οὐ μη, ὅταν ἐφ' αὐτῷ οὐδὲ παλλοτεῖν
οὐκαλέσεται τοῦτο τοιότατον, δέσιν καὶ παρά-
σταγόδως δέ, τὸ πλουτεῖν δέσιν εὐ τοῦ χρήσιμου
καλλον, οὐ τοῦ κεκτημένου καὶ γοῦ οὐ διέργεται
δέ τοῦ τοιότων, καὶ οὐ χρήσις πλανητος. δέδο-
ξεισι δέ, τὸ ξεπον πλαστικῶν συσυμμάχων ταῦ-
τηματικῶν δέ τοιότων τὸ ἔχον οὐ παντεῖς ἐρ-
γαστεῖς, οὐ οἱ πολλοὶ, οὐ οἱ αἰγαδοῖ, οὐ οἱ φρένιμοι.
πηδεῖ δέ, δέτε μόνη συμμέον διεργατικῆς δέξια-
τημάντης τοῦτο, τικτικῶν μόνη καὶ κέλευσται οἱ διάρ-
γατικότες· οὐ μέν αὖτε πιθετόν καὶ οὐ δι-
νάμενος διεργατεῖν· διεργασία δέ, οὐ εἰς
σωτηρίαν· οὐ δύστα αἴπα τοῦτο, οὐ εἰς
πλανητον, οὐ εἰς τοῦτο ἀλλαν αἰγαδον,
οὐ μηδὲν τοῦτος· οὐ δέλος, οὐ ἐγκεφαλ-
ία, οὐ ποτε· πολλοὶ γοῦ διὰ μηρὰ δο-
κοῦσι τε, πηδεῖς τυγχάνοντον· οὐδὲ οἱ δέ-
ποι καὶ οἱ καρδεῖς αἴπα μέρη δέ πηδεῖς, θυ-
σία, μετρική εὐ μέτρεις καὶ ἀνδρὸς μέτρεων, γέ-
νε, τελεόν, περιεργία, ταῦτα, εἰκόνες, Θρησ-
κευματικά τοῦ Βαρβαρικοῦ, οὗ περιεκτικῆς
καὶ ἐκτεκτικῆς, δέσις τοῦ πατρὸς ἐγένετο πηδεῖς
καὶ γοῦ τοῦ δέσην δέσιται, κατημάτος δόσης, οὐ πηδεῖς
συμμέον· δέσιο καὶ οὐ πιλοχρήματος οὐ οἱ φελό-

A Bona vero ex virtute corporis, ut mag-
nitudine, pulchritudine, labore, facul-
tate certandi. Quod ad animum attinet,
temperantia, & fortitudo iuuenis sunt vir-
tutes. Priuatum autem bona proles, &
multa proles est, si proprij liberi multi
sint, & tales sint tum fœminæ, tum mares.
Fœminarum vero virtus est, si spectetur
corpus, pulchritudo, & magnitudo: si ani-
mus, temperantia, & studium operibus si-
ne lordibus. Similiter autem tum priuati-
tum, tum communiter & in vicis, & in fe-
minis oportet quærere, ut vnumquodque
instit ex his. Quibuscunque enim quæ ad
fœminas pertinent, vicioſa sunt, ut Lace-
dæmonii, ferme ex dimidio non sunt feli-
ces. Diuitiarum partes sunt, pumice, multitu-
do terræ, locorum possessiones. Præterea
vero supellestrium possessiones, & peco-
rum, & seruorum, qui multiuidine, & ma-
gnitudine, & pulchritudine excellant. Hęc
autem omnia & secura, & liberalia, & vi-
tilia oportere esse manifestum est. Sunt vitilia
quidem magis fructuosa. At liberalia,
quæ sunt ad voluptatem. Fructuosa dico,
à quibus sunt prouentus. Voluptaria, à
quibus nihil præter vsum fit, quod exsti-
mandum sit. Terminus securitatis est, eo
in loco, & eo modo posse diisse, ut in ipso
sit usus ipsorum, proprietatis vero vel
contraria, quando in ipso est alienatio. Voco
alienationem, donationem, & venditionem.
Omnino diuitem esse consistit in
eo, ut vtratur, magis, quam in eo, ut pos-
sederit. Etenim actus talium, & usus sunt
diuities. Bona fama est, si quis ab omnibus
virtute præditus existimetur, vel tale ali-
quid habere, quod omnes appetunt, vel
multi, vel boni, vel prudentes. Honor est
signum beneficiorum opinionis. Honorantur
autem iuste quidem, & maximè illi, qui
beneficerunt. Veruntamen honoratur etiam,
qui potest benefacere. Beneficium
vero est vel ad salutem, & quæcumque
sunt cauſa, cur simus, vel ad diuities vel
ad aliquod ex aliis bonis, quorum non fa-
cilis est possedit, vel omnino, vel ibi, vel
aliquando. multi enim ob illa, qua parua
existimantur, honorem consequuntur, sed
modi, & occasionses cauſa sunt. Partes
vero honoris sunt facticia, monumenta
in metris, & sine metris, præmia, delobra,
possessions, sepulchra, statuæ, nutrimenta
publica, barbarica, ut adorationes, &
excessiones, dona apud quosque hono-
randa. Etenim donum est possessionis do-
natione, & honoris signum. Quamobrem &
& studiosi pecunia, & studiosi honoris